

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลและ
เป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ต้องขังในเรือนจำ
จังหวัดอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขังจำนวน 16 คน กลุ่มทดลอง
ที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีเผชิญความจริง และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับ
การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวัด-
การเห็นคุณค่าในตนเอง โปรแกรมการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีเผชิญความจริง
และ โปรแกรมการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ สถิติของวิลคอกซัน (The Wilcoxon's Matched-Pairs Signed-Ranks Test)
และสถิติของแมน วิทนี (The Mann-Whitney U Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ต้องขังที่ได้รับคำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีการเห็นคุณค่า
ในตนเองเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้ต้องขังที่ได้รับคำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีการเห็นคุณค่า
ในตนเองเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผู้ต้องขังที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลและเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญ
ความจริง มีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The purpose of this thesis is to investigate the effects of individual and group reality counseling on the self-esteem of prisoners at the Uthai Thani Prison. The target population was comprised of a sample group of sixteen prisoners. A principal investigatory tool was the Self-Esteem Inventory, used to evaluate both the individual counseling program and the group counseling program. Also used for purposes of data analysis was the "at-risk-behavior" checklist, the Wilcoxon Matched-Pairs/ Signed-Ranks Test and the Mann-Whitney U test.

The experimental results were as follows:

1. Prisoners taking part in the individual counseling program manifested significantly higher levels of self-esteem ($p < .01$) when compared before and after treatment.

2. Prisoners participating in the group counseling program manifested significantly higher levels of self-esteem ($p < .01$) when compared before and after treatment.

3. Prisoners participating in individual and group counseling programs evinced differences in self-esteem ($p < .01$) when compared before and after treatment.